

Steve Winwood - About time

Inderdaad, het werd tijd dat we weer eens van deze gigant hoorden. Niet dat hij in de achterliggende jaren stil heeft gezeten maar deze cd, tactisch uitgebracht vlak voor zijn optreden op het North Sea Jazz Festival, is een mijlpaal. Ik zou zeggen, het beste dat hij bracht sinds zijn laatste grote kraker en die dateert alweer uit 1980: Arc of a Diver. Deze laatste elpee bevatte prachtige classics zoals While you see a chance, Arc of a diver, Spanish dancer en het ontroerend mooie Dust.

Maar zoals gezegd, deze About Time komt weer in de buurt: de stem die uit duizenden te herkennen is en zijn orgelspel als altijd rustig, soms zelfs volledig op de achtergrond en toch altijd dwingend aanwezig, vliegt nooit uit de bocht, dan weer puntig spelend dan weer full swing ahead. Een uitstekende band met Jose Pires de Almeida Neto op gitaar (die kan er wat van) en Walfredo Reyes jr op drums. Stuk voor stuk prachtige songs, veelal lekker stevig gespeeld en waar de tekst dat vraagt rustig en ingetogen. Luitser maar eens naar Phoenix Rising, Horizon en het 11 minuten durende Silvia (who is she?) met schitterend gitaarwerk van die Portugees (neem ik aan tenminste).

Het enige minpuntje aan deze cd is het dankwoord aan zijn vrouw en 4 kinderen voor hun begrip tijdens de opnames en zo; hoezo? wordt Stevie dan een nurkse vent die onbenaderbaar door het huis struint en vrouw en kinderen tiranniseert? En als dat zo is, wat kan mij dat nou schelen? Maar je begrijpt het al, dat minpuntje heeft helemaal niets met de muziek van doen: kopen die plaat!

